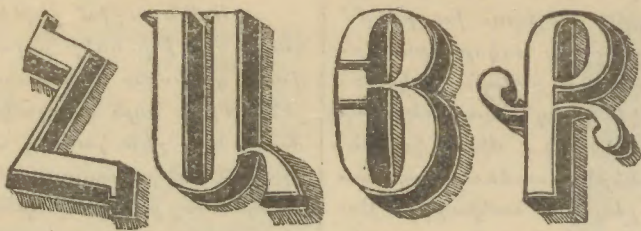

ԱՄԵՆԱՅՆ ԹՂԹԱԿՈՒԹԻՒՆՔ
Պարտին ուղղութիւն առ—
Խմբագիր և Տնօրէն
«ՀԱՅԲ»-ի
ՏՈՒՔ . Մ . Ս . ԳԱԲՐԻԷԼԵԱՆ .

HAIK
ARMENIAN POLITICAL AND
HYGIENIC FORTNIGHTLY.—
EDITED BY
M. S. GABRIEL, M. D.
202 W. 23d Street, New York, U. S. A.
To whom all communications must be
addressed.
Terms for all Countries.
One Year - - - \$ 2.00.

Ձեռգիրք Ձեռն վերագործութիւն
—Բաժանորդագրութիւնը—
Ամէն երկրաց համար
ԵՐԿՈՒ ՏՈՒՐ ԿԱՆԽԻԿ

ԿԻՍԱՄՍԵԱՅ

ԱԶԳԱՅԻՆ, ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ և ԱՌՈՂՋԱԲԱՆԱԿԱՆ

Editor—M. S. GABRIEL, M. D.

Տէր-Խմբագիր—Մ . Ս . ԳԱԲՐԻԷԼԵԱՆ

202 W. 23rd St., New York City, U. S. America.

Ա . ՏԱՐԻ

ՆԻՒ ԵՈՐԻ

ՆՈՅԵՄԲԵՐ 1 1891

ԹԻՒ 21

Entered as second-class mail matter. at P. O. New York.

ԲՈՎԱՆԳԱՅԻՆԻՒՄ

Արեւելից—Բիւն— Հայոց— Զեւ— Անայ— Հայկական
Լեւոն— Լեւոն— Թեւ— Մեծ— Տեւ— Ե—
Թեւ— Խեւ— Բիւն— Կեւ— Լեւ— Կեւ—
Կեւ— Կեւ— Կեւ— Կեւ— Կեւ— Կեւ—
Կեւ— Կեւ— Կեւ— Կեւ— Կեւ— Կեւ—
Կեւ— Կեւ— Կեւ— Կեւ— Կեւ— Կեւ—

ԿՈՒՍԱՄՍԵԱՅԻՆԻՒՄ

ՀԱՅՈՑՈՍ ՄԷՋ

Երբ ժողովրդի կամ ազգի մի մէջ հանրային կար-
ծիք և հանրային շահեր կը գոյանան, կը կազմուին նաեւ
կուսակցութիւններ իբրեւ անհրաժեշտ հետեւանք :

Մեր Ազգին մէջ վերջին տարիներս մանաւանդ ազ-
գային — քաղաքական խնդիր մի կը յուզուի, խորհրդոյ
նոր հորիզոն մի բացուած է նորա առջև . և բնական է որ
հայ կուսակցութիւններ երևան եկած լինին, վասն զի
բնական որ է ամեն անհատ մի և նոյն եղանակն չունենալ
խորհելու և զգալու :

Մեր Ազգին մէջ մանաւանդ մտային մշակութեան
մասին խորին անհաւասարութիւն կայ : Ունիմք բարձր
կարգի գրագէտներ և խորհողներ շնչին թուով, թերուս-
ներու բազմութիւն մի, և անմշակ մեծամասնութիւն մի
ունհուն :

Ունիմք նաեւ բնաւորութեան ազգային ընդհա-
նուր գծեր, բայց անհատական, գաւառական և երկրային
զգալի տարբերութիւններու խառնուած, մանաւանդ որ
այլ և այլ ցեղերու և քաղաքակրթութեանց ազդեցու-
թեանց ենթարկեալ են ազգին այլ և այլ մասերն :

Գերմանական կրթութիւն առնող Ռուսական խոր-
հելու և զգալու տարբեր եղանակ մ'ունի ֆրանսական
կրթութիւն առած Տաճկահայէն : Տաճկահայն սահմանա-
դրական ձեւի տակ միապետական է յամենայնի, չասեմ
բռնապետական . Ամեն երկրի Հայոց մէջ ալ կան յանդ-
գունք, կան և երկչոտներ : Կան ապառաժի նման հաս-
տատ և անյողդողդ կեցողներ՝ ճակատ պարզած բամբա-
րանքի կարկուտին, կան նաեւ ապառաժի վերայ ցան-
ուած սերմի նման Հայեր, որոց հայրենասիրութիւնն ար-

նաւատուն կը ծաղկի և երեկոյն կը չորնայ :

Այս մտային և բնաւորական զանազան պայմաններն
ծանօթ լինելով՝ կրնանք դիւրաւ գուշակել թէ մեր ազ-
գային խնդիրն որքան տարբեր տարբեր կերպերով կ'ըմ-
բռնուի և որքան այլազան եղանակներով նորա լուծումն
կը փնտռուի :

Յորչափ խօսիլ, քարոզել, գաղափար տարածել
կ'ուզուի, շատ վէճ չպատահիր, բայց երբ համոզումնե-
րն կը խորունկան և գործունէութեան շրջանն կը մտ-
նուի, ահա տարբեր տարբեր կուսակցութիւններ երևան
կ'ելնեն :

Կուսակցութեանց իւրաքանչիւրն իւր մէջ կ'առնի
փէ իրարու համաձայն կամ գոնէ մերձաձայն եղող ան-
հատներ . այսպէսով փոխանակ ամեն գլխէ ձայն մի գա-
լու, ամեն համախմբութենէ կու գայ ձայն մի :

Կարելի է երեւակայել բանական էակներէ բաղ-
կացեալ ազգ մի յորում ամեն անհատ նոյն կարծիք և
նոյն զգացում ունենայ հանրային խնդրոյ վերայ . չկայ
տէրութիւն մի, ուր կուսակցութիւնք չգտնուին : Ուրե-
մն բնական է որ մեր մէջ ևս հանրային խնդիրներ ծա-
գած լինելով՝ ստեղծուէին ազգային քաղաքական կու-
սակցութիւններ :

Ընթերցողք ոմանք գուցէ հարցանենայ՝ ուրեմն
ինչո՞ւ դուք միութիւն կը քարոզէք կուսակցութեանց և
գործիչներու :

« Հայք » չհակասեր կուսակցութեաններն անհրա-
ժեշտ ընդունելով և միանգամայն պնդելով թէ պարտ
է միանալ : Եւ եթէ թոյլ տաք, ձեզ բնախօսական օրի-
նակաւ մի և օրինօք կը բացատրեմ :

Գիրք մի կայ յոյժ հետաքրքրական, զայն կարդա-
ցա՞ծ էք . թերեւս կարդացած էք, բայց ոչ այնքան ու-
շադրութեամբ որքան ես : Այն գիրքն դու և ամեն մարդ
ունի, և ունի երկու օրինակ : Բաց գիրքդ, և ես ասեմ
քեզ թէ ինչպէս պարտ է կարդալ զայն : Եթէ գրպանիդ
մէջ է, հանէ զայն : Այդ գիրք քո Ձեռնիքն իսկ է : Ձեռ-
քդ հինգ մաս ունի որոց անցնիւրն ունի տարբեր եր-
կայնութիւն, տարբեր հաստութիւն, տարբեր ոյժ, և սա-
կայն հինգն միացած ի մի ձեռն, սքանչելի կերպիւ կը
գործեն : Բայց այդ առաջին գլուխն շատ կարդացուած է .
անցնիւր երկրորդին :

Ձեռքդ կը բանաս և կը գոցես . մասներդ կը կծ-
կես՝ կը ծալես, կամ կը բանաս՝ կը տարածես ըստ հա-
ճոյս : Ձեռքդ ափ կը շինես և անոր կուտաս բաժակի
ձեւ, կամ կը փակես պնդիւ և բռնեցի կը վերածես .
այնու կրնաս գրիչ կամ բրիչ բռնել, այնու կր-
նաս փայփայել կամ բռնեցի սառնիկ հարուած տալ : Իրա-
րու հակառակ այս գործողութիւններն կը կատարին չը-

նորհիւ այնքան ցի մատուցող ունին երկու կարգ զնդերներ : (Դնդեր , muscle , անդամզննական անուն կարմիր մսին , ամեն զնդեր մսեղէն բարակ թելերու խուրձ մ' է , որոյ երկու ծայրերն երկու տարբեր ստիւրներու կը պատէ , և կրնայ կծկելով կարճանալ և ստիւրն հակել :) Մատին երկու կարգ զնդերաց մէկ կարգն պաշտօն ունի մատներն դէպ ասին հակել , ամփոփել , միւս կարգն՝ պաշտօն ունի ամփոփեալ մատներն դարձեալ եւ տանիլ , տարածել : Անդամզննական լեզուաւ ամփոփիչ (flechissenr) կը կոչուին մէկ կարգի զնդերք և տարածիչ (extenseur)՝ միւս կարգիներն :

Ասկէ կը տեսնուի թէ եթէ ձախ ձեռքս տարածիչ զնդերներով միայն օժտեալ լինէր , զայն երբեք չպիտի կարենայի գոցել , և եթէ աջ ձեռքս ամփոփիչ զնդերներ միայն ունենար , զայն չպիտի կրնայի բանալ :

Նաև յաւելուլ պէտք է սա ծանօթութիւնն թէ տարածիչ զնդերքն իրենց յատուկ ջիւղն ունին , ամփոփիչք՝ իրենց , այնպէս որ եթէ տարածիչներու ջիւղն անդամալուծուի , նովաւ ջղաւորեալ կարգն այլ ևս չկըրնալով կծկել , ձեռքս ալ միանգամ գոցուելէ յետոյ չպիտի կրնայի բանալ բայց եթէ միւս առողջ ձեռքիս օգնութեամբ : Փորձն ցուցած է նաև թէ ամփոփիչ զնդերաց գործողութիւնն ալ իւր փոփոխութիւն և ճշդութիւն կը կորուսանէ եթէ տարածիչներն անդամալուծեալ լինին : Օրինակի համար եթէ գաւազան մի բռնելու փորձէի այն ձեռքովս որոյ ամփոփիչներն ողջ են , մատուցն չափազանց շուտով պիտի գոցուէին և գաւազանն չպիտի բռնուէր , վասն զի տարածիչ զնդերքս անդամալուծեալ լինելով իրենց եղանակաւ որիչ ազդեցութիւն ոչ ևս կը գործեն ամփոփիչներուն վերայ : Այսպէս կը տեսնեմք թէ իրարու հակառակ եղող այս երկու կարգ զնդերներ իրարու ազդեցութեան , ընկերակցութեան կարօտ են նոյն իսկ երբ մէկ կարգն է որ յայտնի , տեսնելի դերն կը կատարէ :

Եթէ այս բնախօսական օրինակն կրցանք ըմբռնելի անել , գոցենք գիրքն : Այժմ աւելի դիւրին է կուսակցութեանց գլուխն սևանիլ :

Ազգն կամ Տէրութիւնն ալ կենդանի էակի կազմակերպութիւնն ունի , և նմանօրինակ օրինօք կը կառավարուի :

Երբ ընկերութիւնն այս ինչ աստիճանի զարգացման կը հասնի , երբ Ազգ , Տէրութիւն կը կազմուի , հոն որպէս թէ տարածիչ և ամփոփիչ զնդերաց դրութիւններով բարդ վիճակ մի կը ստեղծուի , այսինքն կուսակցութիւններ , ընդհանրապէս երկու գլխաւոր կուսակցութիւններ , կը կազմուին :

Կուսակցութեանց իւրաքանչիւրն ինդրոյն մէկ երեսն կը տեսնէ , կը քննէ , կը լուսաւորէ , մէկաւն՝ միւս կողմն կ'ուսուցնասիրէ , կը յուզէ : Կուսակցութիւն մի առարկայական և ենթակայական միանգամայն է . անոր անդամներն ինդրին տարբեր կերպով կ'ըմբռնեն ոչ միայն վասն զի ինդրոյն այս ինչ կողմն մանաւանդ կը դիտեն այլ և վասն զի այն ինչ ներքին , զգացական տրամադրութեամբ կը դիտեն զայն :

Երբ կուսակցութիւնք մէկտեղ կու գան խորհրդարանի կամ ժողովոյ մէջ , և ինդրի մի որոշել կը ձեռնարկեն , կը տեսնեն թէ ամէն կուսակցութիւն անոր մէկ կողմն կը լուսաւորէ , և այսպէսով ինդրոյն ամեն կողմն , ամբողջն կը լուսաւորի : Ասոր հետեւութիւնն կը լինի գործնականին մէջ ծայրայեղութեանց զսպումն և լաւագոյն՝ իմաստնագոյն ուղղութիւն : Օրինակի համար եթէ կառավարութեան ղեկին վարող կուսակցութիւնն գաղթային քաղաքականութեան կը ծառայէ , չկրնար չափազանց և յախուռն ասպարէզ տալ իւր քաղաքականութեան , վասն զի հակառակ կուսակցութիւնն իւր փաստերով և առարկութիւններով , իրեն հակառակ զնդերաց ազդեցութեամբ , կ'եղանակաւ որէ կծկող գոյժօն զնդեր-

րաց գործողութիւնն :

Փութով գանք մեր հայ կուսակցութեանց :

Ամեն ուշիմ ընթերցող պիտի ընդունի թէ մեր կուսակցութիւններ բոլորովին անկարգ վիճակի մէջ են , վասն զի նոքա մէկ ժողովոյ , մէկ մարմնոյ մէջ միացած չեն , մի և նոյն վարչական կամ գործադիր դրութեան մատուցն չեն կազմեր . նոքա իրարմէ անջատ կը մնան , իրարմէ անկախաբար կը գործեն : Անոնց իւրաքանչիւրն կ'ընթանայ իւր գաղափարօք , առանց զսպուելու , և զանազաւորուելու հակառակ կուսակցութեան ազդեցութեամբ : Դիւանագիտականն է չափազանց դիւանագիտական , յեղափոխականն չափազանց յեղափոխական , մին կարի յոյժ գանդաղ է , միւսն՝ կը գահավիժի : Յորչափ առանձինն մնան , խաղաղ դիւանագիտականն պիտի հաւատայ թէ ինքն գանդաղ չէ ամենեւին , խոհեմօրէն կը շարժի , կը գործէ : Նոյնպէս յեղափոխականն պիտի հաւատայ հաստատ թէ ինքն չափազանց չաճապարհ , և թէ իւր ամեն քայլ և շարժում չափուած և քաջ կշռուած են :

Ստոյգ է , թէ այդ երկու կուսակցութեանց ևս ընթացքն ուղղութեան պէտք ունի : Ստոյգ է թէ նոքա տարբեր պիտի խորհէին և գործէին եթէ կարենային երկու ժամ ի մի ժողովեալ վիճաբանիլ , կարծիք փոխանակել , փորձառութիւն պատմել : Այս փորձ ամեն օր կը կատարուի նուազ կարեւոր ինդրոց մէջ . տարբեր համոզմանց տէր երկու անհատ ընդհանրապէս կէս ժամու խօսակցութենէ մի յետոյ կը բաժնուին չափով իւրիւր իրարու մօտեցած : Միայն մեր խնդրոց խնդրոյն , Հայկական խնդրոյն , մահու և կենաց խնդրոյն դժբաղդութիւնն է որ չթողուր որ մեր կուսակցութեանց պետերն մէկ տեղ գան , կազմեն մէկ ժողով կամ կեդրոնական Գանձախուժ , և իրար հակադէմքով , շարժաւորելով , ուղղելով , գործեն հայրենեաց փրկութեան Ս . գործն :

Քաջալերական է տեսնել թէ պետերն կը հակին դէպ ի կեդրոնացում ինչպէս ժողովուրդն հակած է , և քաջայայտ եմք թէ շատ հեռի չէ օրն յորում ամենքս անսահման սերտութեամբ պիտի տեսնեմք գործիչներն ի մի կեդրոնական մարմին միացած յօգուտ հայրենի դատին :

ԱՎԱՅ ՀԱՅԱԿԱՆ ԱՌԱՅՆԵՐ

Երկու խենթին խելօք մի :

Կամ բարով կամ բարովի ընկեր :

Շանը հետ ջուլվալը մի՛ մտներ :

Ողջ գլխաւ աւետարանին տակ չեմ գներ :

Ես երեք օրը Պաղատտ չեմ կրնար երթալ :

Ուժովը անուժը կուտէ :

Երես տուանք , աստառ կ'ուզէ :

Մինչև խելօքը մտմտայ , խենթը տղան կու կարգէ :

Տեղդ ծանր նստէ ուր լիտր գաս :

Աղուորն աղուորնայ ինքզինք սիրել տայ ,

Դէքը գիշանայ ինքզինք ասել տայ :

Օխտը տղին մարը գալը կերեր է :

Կատուն քացախ չիմեր :

Էքը չկերած խոտը ուտէ գլխաւ կու ցալի :

Ըսողին լսող պէտք է :

Չէ խաղցեր կարմրորակ , խաղցեր է կշտափորակ :

Հարուստին շունն հաչան կ'ուլի , կատուն՝ մէյան :

Խենթը քուն ու բաղդն արթուն :

Դանակն իր կոթը չքերեր :

Խակ անուշ , հասուն լեզի :

Թուխ աչքը մօրուց յայտնի է :

Ետիդ հով լինի է՞նչիդ ծով :

Ուզան բերանը կիթան կով մի կ'արժէ :

ԼՆՈՒՄԷՆԻ ԹԵՐԹՆ

Հայկ. խնդրոյ յառաջագէտ չըջափոխութիւնն զՄի-
նաս Չերազ վար քաշեց նորա տեսչական աթոռէն կեզ-
վարժարանին՝ և բերաւ ի Լոնտոն: Ուրիշ ուսուցիչներ
և գրագէտներ ալ ունիմք Պոլսոյ մէջ, բայց երկու պատ-
ճառք կային զՉերազ յայտնի գործունէութեան հոսան-
քին մէջ նետող, մին էր նորա պաշտօնական մասնակցու-
թիւնն Հայկ. խնդրոյ գիւտնաբերութեան՝ Ներսիսի օ-
րով, և երկրորդ՝ նորա բնաւորութիւն հաւատով սպա-
ռազինեալ՝ որ կը մղէ գինքն յառաջ քառսին մէջ աներ-
կիւղ:

Նորա Փռանսերէն թերթն տարիէ մ' ի վեր կից ու-
նի նաև անգղիերէն մի: Դիւանագիտաց աշխարհին համար
լոկ Փռանսերէնն հերիք էր: Պիտմարք իւր գիւտնաբերու-
կան ճառերու բազմաթիւ հատորներն Փռանսերէն միայն
կը հրատարակէ, առանց գերմաներէն բնագրի: Չերազ
անգղիերէն հրատարակութեան ծախքերն և աշխատու-
թիւնն բարդեց Փռանսերէնին վերայ, այն յուսով թէ Ան-
գղիոյ, Հնդկաստանի և Ամերիկայի Հայերն պիտի գնահա-
տեն և թերթն պիտի տարածեն անգղիախօս օտարակա-
նաց այն կարգին մէջ ևս որ գիւտնաբէտ չէ և Փռանսե-
րէն չհասկանար, բայց ուսեալ, մշակեալ է, և քաղաքա-
կան խնդիրներու գոնէ բարոյական և մարդասիրական
կողմն ճանաչել կ'ուզէ: Եւ յայտնի է թէ Հայկ. խնդիրն
ունի իւր բարոյական կողմ ամենայն ուշադրութեան
արժանի:

Հնդկաստանի և այլ գաղթականութեանց մէջ կան
Հայեր ալ որք անգղիերէն միայն լաւ կը հասկանան և
անգղիախօս Հայ թերթ մի շատ ախորժակի պէտք է լինի
նոցա:

Արդ, ԼԱՌԱՄԷՆԻ տարեշրջանն կը սկսի նոյ. 1 ին,
և արժան է հարցնել թէ մեք մեր պարտականութիւն կա-
տարեցինք այդ թերթի մասին, բաւական բաժանորդ գը-
տա՞ւ նա, թէ անգղիերէն մասին ծախքն ու տանջանքն
զուր պիտի լինին մեծ մասամբ: Լաւ բաներն կը սիրեմք.
ձեռնհաս գրիչ և գործիչ մի, որպիսի է ԼԱՌԱՄԷՆԻ խմ-
բագրապետն, կը գնահատեմք, թէ ապիկար և սրբապիղծ
գործներուն առջեւ պիտի բանամք սուրբ գործին առաջա-
րէջն: Պիտի ուզեմք որ Չերազ գրէ և գրէ, ստիպուի գը-
րել թերթին հասցէներն ալ, մինչեւ կտորի իւր քամակ,
մինչ անդին ինքնակող մրազիրներ իրենց անհամութե-
անց համար մեր դրամ կը կորզեն: Փրոֆ. Չերազի սիր-
տն չափազանց մեծ է ու իցէ գանգատ արաւայայտելու
համար. այլ մեզ պարտ է չթողուլ որ նա տաժանաբեր-
տն աշխատի առանց գնահատուելու:

ՄԵԾՆ ՏԻՓՐԱՆ

ԵՒ

ԹՈՒՐԻՔ ԽՄԲԱԳԻՐ ՄԻ

Աւանիկ Հայոց Պատմութեան մեծագոյն գէմքե-
րէն մին, և մէկ տեսակետով, քան զամենայն մեծն: Հայ
ցեղին անցեալն քննողին սոջև կարեւոր հարց մի կ'ելնէ, այն
թէ ինչո՞ւ Հայերն աշխարհակալութեամբ մեծցած ահա-
գին կայսրութիւն մի հիմնած չեն ինչպէս այլ ասիական
ցեղերու ոմանք: Այդ հարցման պատասխանել չունիմք
աստ. միայն կը շատանամք մասնաւոր անելով զՏիգ-
րան Բ., մեր Ազգին հզօրագոյն թագաւորն որոյ աշ-
խարհակալութեան լեռնահանգոյն ալիքներն փրփրադէզ
անցան սահմանակից տէրութեանց սահմաններէն և լսե-
լի արին իրենց սպառնալից մոնչիւն մինչև ի Հռովմ:

Անցեալ տարի երբ Կ. Պոլսոյ Հայոց մէջ յեղափո-
խական յուզումն նոր էր, թուրք լրագիր մի ձեռնարկեց
ցուցնել թէ Հայեր երբէք անկախ ազգ և մեծ տէրու-
թիւն եղած չեն յանցելումն, ուստի և իրենց այժմու վի-
ճակի մէջ տէրութիւն ձեւանալու ձգտումն անհեթեթ

ՏԻՓՐԱՆ Բ.

ԱՐՏԱՏՊԵԱԼ Հ. ԹՈՐՈՍԵԱՆԻ

« ԸՆՏԻՐ ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ » ԷՆ

է: Թուրք լրագրապետն չէր կրնար սակայն չիշել գոնէ
զՏիգրան Բ. որոյ մեծութիւնն սեղմեց մինչև աւատա-
կան խշխանի մի համեմատութեանց և բանակն իջեցուց
10, 000 ի: Ծաղրելի՛ պատմագէտ և ինք՛ղճ խմբագիր:

Թէ մեր ժամանակակից մեծ պատմագէտներն ո՛ր-
քան տարբեր կերպով կը չափեն Տիգրանայ մեծութիւնն,
բաւական կը յայտնուի Ռօլինսընի սա խօսքերէն. —
Պարթեւաստան յայտնապէս շատ կը վախնար զինուո-
րական զօրութենէն և ազա՛ւ տրամադրութենէն Տիգ-
րանայ, որոյ շարունակ կ'աճէր ոյժն: Սոփէնէի թագա-
ւոր Արտաշէսի պարտութեամբն (Ստաբոն), նա (Տիգ-
րան) տէր դարցած էր Հայաստանի՝ նորա լայնագոյն
սահմաններով, Պարթեւաստանի իսկ հետ պատերազմե-
րով նա առածէր զԿորտիյանէ և զԱտիապատէն... 2, յի-
շուած միջոցներով իրեն հպատակեցուցած էր Մետիա
Ագրոբագէն կարեւոր երկրին թագաւորն...: Ի Սիրիա
հրաւիրուելով, իրբ 83 ին առանց դժուարութեան հաս-
տատեց ինքզինք իբրեւ թագաւոր Կիլիկիոյ, Սիւրիոյ, և
մեծագոյն մասին Փիւնիկէի: Նա ստացաւ « Արքայից
Արքայ տիտղոսն: » (Տես ճօրճ Ռօլինսընի Պարթեւաս-
տանն, երես 124:)

Վիգգոր Տիւրիւյ, Փռանսացի պատմիչն, իւր
« Պատմութիւն Հռովմայեցւոց » գործոյն Բ. Հատորին
մէջ սապէս կը խօսի Տիգրանայ վերայ յերես 801. — Պար-
թեւաց յաղթահարիչ, զորս քշած էր մինչև ի խորս Ա-
սիոյ, և աշխարհակալ Սիւրիոյ, ուրկէ Սելեւկիացւոց իշ-
խանութիւնն ամօթալի կերպով աներեւոյթ եղած էր,
Տիգրան էր յայնժամ քան զամենայն հզօր միապետն Ա-
րեւելից: Առաջնասիրոյ բոլոր զինուորական և վաճառա-
կան ուղիներն բռնած էր նա, . . . որ կողմ ո՛ր արձակէր
նա իւր ձայն, կարող էր Հայաստանի լեռնադաշտէն դա-
հավիժել անթիւ զօրաց բանակներ, որոց ահեղ ընթաց-
քըն ոչ ինչ պիտի կրնար կարծես կասեցունել: Համբաւ-
եալ իշխաններու բազմութիւն մի կ'ապրէր նորա ապա-

րանքի մէջ իբրեւ գերի, և երբ դուրս ելնէր, իւր կառաց առջեւէն չորս թագաւորներ հետի կերթային: Ստիպած էր զՊարթեւս թողուլ նա « Արքայից Արքայ » տիտղոսն, որ կը թուէր նորա գերիշխանութեան ենթարկել Ասիոյ բոլոր իշխաններն:—

Այսպիսի պատկառելի հեղինակութեանց քով թուրք խմբագրին խօսքերն ինքնին կը ցնդին իբրեւ ցնդական:

Արժան է որ ամեն Հայ Մեծին Տիգրանայ պատմութեան ծանօթ լինի, և ևս յառեայ Հայի նորա պատկերին սր երեւակայական չէ, այլ օրինակեալ է Արքայից Արքային արծաթ դրամներէն, որք շատ յարգի են այժմ, և շատ թանգարանաց մէջ կը գտնուին: Արծաթ դրամն Տիգրանայ կ'արժէր մինչև 20 լիրա 10 տարի առաջ, բայց վերջերս շատցած լինելով այնքան չարժէր: Մեք տեսնե՛ք մէկ հատն Կ. Թ. Գօլէճին Նախագահ Թրոպրիճի քով:

Վենետիկոյ Հ. Թորոսեանի « Ընտիր Հայկազունք »-էն արտատպեցինք վերի պատկերն Տիգրանայ, և ջերմագին կը յայնձնարարեմք այդ պատմական գրքի բաժանորդագրութիւնն մեր Հայրենակցաց, փտահացնելով զիրենք թէ Հոն ուրիշ բազում ընտիր Հայկազանց նուրբ պատկերներն պիտի գտնեն Հանդերձ պատմութեամբ: Գինն շատ ատան, գիրքն կարի սիրելի: Փափաքողք կըրնան ուղղակի յղել իրենց բաժնեգին ի Վենետիկ կամ Նիւ Եորքի Հայրենակիցք, եթէ ուզեն, կրնան « Հայք » ի խմբագրատունն գրուիլ բաժանորդ:

ԸՆԾԱՐ ՀԱՅԳԱՋԱՌՆՔ

Այս գրքոյկ պիտի պարունակէ 27 ընտիր Հայկազանց նուրբ փորագրութեամբ պատկերն: Բաժանորդագրութեան գինն է 4 ֆրանք, կանխիկ վճարելի: Բաժանորդ գրուիլ ցանկացողք դիմեն հետեւեալ հասցէին, և Direction de L'Imprimerie Armenienne, Venise, St. Laza

ՆԱԽԱԿ ԵՐԵՎԱՆԻՆ

Արարկեր, 2 Հոկտ. 1891

Պ. Շմաւոն Յովնանեան, իբր 26 — 27 տարեկան երիտասարդ, տարիէ մ'ի վեր դաստառն էր քաղաքի Ուսումնարանին: Ինքն պարսկական հպասակ լինելով աստիճան մ'ապահովութիւն կը վայելէր: Մէկ կողմանէ նորահաս սերունդին ազգային կրթութեան հացն կը ջամբէր, միւս կողմանէ Հայրենասիրական եռանդն կ'արժածէր քաղաքիս Հայոց մէջ: Նա լոկ խօսող չէր, այլ գործող, շինող: Իրեն շաւղին հետեւողներն շատուոր են մեր մէջ այժմ: Երբ ըստ կարծեաց թուրք կառավարութեան՝ քուրդ Պէյերու հետ նիզակակցութիւն մի վերջնապէս ամրապնդելու համար Տաւրոս կը գտնուէր նա, դժբաղդ օրէն բռնուեցաւ իւր հինգ ընկերօք Հանդերձ: Պարագաներն սապէս էին: Արարկերի մէջ փոխի Երուսաղէմ — որ Ուսումնարանին տաճկաբան դաստառն եղած էր երկար տարիներ և քաջ Հայերէն գիտէր, անանկ որ ամեն մարդ զինքն Հայ կրնար կարծել. և մանաւանդ որ մահմէտական կրօնքին մէջ ալ թոյլ լինելովն՝ Հայերուն Հայաստէր կը թուէր մինչդեռ իրօք ազգասէր ճշմարիտ թուրք մ'էր — աս Երուսաղէմ Արարկերի մէջ փոխի կարգուած էր Հայոց Հայրենասիրական շարժումներն լրտեսելու պաշտօնով, և արգարե ամեն տուն կը մտնէր կ'ելնէր, ամենուն համակրելի էր դարձած, և երբ իբրեւ բարեկամներ կայ գտնուէր Հայոց խնջոյքներուն, մեր ազգային երգերն ալ մեզ հետ կ'երգէր, միայն թէ երբեմն կը փոխէր մի քանի բառ, օրինակի համար կ'ասէր « Թող կործանի Ռուսաստան, Թող փրկուի Տաճկաստան: » Երուսաղէմի համար լսուեցաւ թէ Հնչակեանց գործունէութիւնն մեր մէջ կասեցունելու ծրագիր մի կը պատրաստէ. Թր մ'ալ գիշերայն երբ տուն կը վերադառնայր, յանկարծ դանակներու հարիւր հարուածոց ներքեւ իյնալով հոգին փշեց Երուսաղէմ:

Կառավարութիւնն կարծեց զստած լինել սպանիչ:

Ներն երբ զՊարոն Դանիէլ գտաւ ի Տաւրոս վարածապետ Շմաւոնին հետ Բրդաց մէջ: Տիպալի էջիրէթին գլուխն եղող Սիւլէյման Ազան, թուրք կառավարութեան հրահանգին համեմատ, հրաւիրած էր զՊ. Շմաւոն և նորա ուղեկիցներն ի ճաշ. սոքա իրենց զենքեր և ռումբեր սենեկին մէջ կը կախն և սեղանատունն կը անցնին, ճաշն կ'աւարտեն Աղային հետ, սուրճն կը խմեն, և ահա յանկարծ 30 իշափ Բրդեր ներս կը խուժեն կը կապեն զՊ. Շմաւոն, զՊ. Դանիէլ և ուրիշ 4 ուղեկիցներն, և կը տանին դէպի Խարբերդ: Ուրիշ քուրդ Պէլ մի իմանալով դէպքն՝ 50—60 զինեալ քրդեր ճամբայ կը հանէ կալանաւորներն փրկելու, բայց ժամանակին չեն հասնիր, 6 Հայերն բանտարկուեցան, դատուեցան և դեռ կը դատուին, Այժմիկ 14 հոգի Արաբկերցի կան բանտարկեալ ի Խարբերդ այլ և այլ ազգային դործերու առթիւ: Կը յուսացուի թէ սոցա ամենուն ալ անմեղութիւնն ապացուցուելով պիտի արձակուին:

ՀՈՒՐ

ՆԱԽԱԿ ԿԵՍԵՐԻՆՅԷՆ

4 Հոկտ. 1891

Այս կողմեր ձէլով անուն նշանաւոր աւագակ մ'երեւան ելած է, զոր չեն կրնար բռնել: Կեսարիայի շուրջն, 3—4 ժամ հեռուներն ճամբորդներ կը կողոպտէ և կը վիրաւորէ. հարիւրապետ Սէյֆուլլահն ալ վիրաւորած է:

Պատմեմ ձեզ զինուորներուն քաջութիւնն ալ: Քաջութիւնն ո՛չ աւագակներուն կամ թշնամեաց դէմ, այլ քաղաքիս մէջ և Հայերուն դէմ: Անցեալ ուրբաթ օր նոր զօրք հանեցին քաղաքէս. սոքա լալով և ցաւագին թիւրքի գեղգեղելով պալատ գնացին ժողովեցան, յարկէ մեկնելու ատեն ճամբուն վերայ Հանդիսողներուն տունին գաւազանի կոպիտ հարուածներ. Կէմիճեանի և ուրիշ Հայերու գլուխներն պատուեցին, կնոջ մի զարնելով գետին փռեցին, ուրիշներու ձեռքերն ջարդելու շափ հարուածեցին. Գէօֆնէլեան Յակոբ Աղային ալ զարկին, մինչեւ անգամ Տաճկաց ոմանց ալ խաղողներն կոխտեցին: Կէմիճեան արինաթաթաւ կը դիմէ կառավարութեան, « Էֆէնտիմ, կ'ըսէ, աս ինչ է մեր քաջածը. եթէ անոնք զինուոր կ'երթան, մեք ալ գոգերով փարա կու տամք. եթէ կսգէք մեք ալ զօրք տամք փոխանակ դըրամի. դատաստան կը պահանջեմ: » Հազարապետն կը պատասխանէ ու կ'ըսէ « գառնո՛ւկս չորպաճի, ձգէ՛, արիւնդ լուա, տուն գնա՛: » « Ո՛չ, կ'տոնէ Հայն, արդարութիւն կը պահանջեմ, եթէ ոչ Լիվա փաշային պիտի դիմեմ, և Պոլիս ալ հեռագիր պիտի տամ. . . » Ստիպուած բռնեցին զինուորներուն չորսն, և բանտարկեցին, չգիտեմ վերջն ինչ եղաւ:

Քաղաքիս բողոքականաց վարժարանին դասատու Կիւպէնքեանն կառավարութեան աչքին վնասակար (միւզիք) երեւցած էր, զինք ձերբակալել կ'ուզէին. բայց փութացած փախած է, այնպէս որ այս վնասակարին փնտ Ընել չպիտի կրնայ բարեխնամ կառավարութիւնն:

Տաճկաստանի մէջ այժմ յաջս կառավարութեան փնտսակար է ամեն անձ որ Հայ ազգին իմացական զարգացման կը ծառայէ:

ՊԵՏ

ՆԱԽԱԿ ԼԻՆԷՆ

Լին. 7 Հոկտ. 1891

Մեծ. Խմբագրապետ, «Հայք» ի 14 դ և 15 դ թիւերուն մէջ Ամերիկայի Հայոց վիճակին նկատմամբ գտայ մի քանի ուշադրաւ կետեր որք շատոնց իվեր խորհրդածութեանս առարկայ եղող տիրապիթ իրողութիւնք յիշեցուցին:

Տասն կամ տասնհինգ տարիներ առաջ Հայ անու-

նրան Ամերիկայի մէջ շրջադառնալով վարդի մի կը նմանէր, նոյն էր տարի մ' առաջ այս քաղաքին մէջ նաեւ. իսկ այժմ Հայեր, մանաւանդ մի քանի քաղաքացի մէջ ժողովրդեան ամենաստորին դասն կը նկատուին: Հոս, երբ տեղացիք Հայու մը պատահելու լինին, թողնով իրենց խօսակցութիւնն, իսկոյն արհամարհոտ զայրացմամբ կը ջանան ըմբռնել աւելորդ արարած մը անշնորհք երեւոյթով, ու հետեւաբար ժողովուրդ մը այնօրինակ անհասից բողկացեալ:

Մի քանի օր առաջ Հայ մը կօշիկի գործարան մը ելքալով գործ կը խնդրէ ուր գործաւորաց վարպետն իւր գործոյն անյարմար գտնելով զայն, մօտիկ գործարանի մը բակին մէջ գործու մը կ'առաջնորդէ: Խեղճն մէկ կամ երկու ժամ հազիւ գործած՝ կը սկսի շէնքին պատուհաններէն կօշիկակարաց աղաղակն ու սպտոնալիքըն լսել: Տա մարդը Հայ է, Հայ, պօռնալով և ամենքըն միացած մեր դժբաղդ հայրենակիցն վռնտել կուտան:

Ինչ է այս ողբալի վիճակին պատճառն: Գլխաւոր պատճառ մը այն է որ մեր ժողովուրդն հագուելու և երեւութի մասին շատ անմաքուր է: Ուրիշ պատճառ մ'ալ այն է որ մեր հայրենակիցք ստիպուած ըլլալով 6 տալեւով կամ ասոր նման չափաթակաւով յաճախ աշխատելու, այնքան հեռու երկրէ եկած, Ամերիկացոց աչքին շատ անպիտան արարածներ կ'երևին: Երրորդ և մեծ պատճառ մը, մեր է ճէն թն երն են, որք նուստաւար իրենց անգործ և անճարակ հայրենակիցներն նուստաւարութիւն ընելու կ'առաջնորդեն երբ գործադուլ կը պատահի. գործադուլով պարպուած գործարանաց մէջ հայերն կ'երթան կը գործեն, և այսպէսով դող ընկերակցութիւններուն յայտնի թշնամութիւնն, գործարանապետաց լռիկ արհամարանքն իրենց վրայ կը հրաւիրեն իրզե վատ, սողացող, օճաբարոյ էակներ:

Գարմանին գալով, կը խնդրեմ որ ձեր յօդուածներն այս խնդրաց մասին անպակաս ընէք, և Յանձնաժողով մը կազմէք որ ջանայ միջոցներ ձեռք առնուլ, որ յորդորէ անոնք որ տգիտութեամբ և անկարգութեամբ վատթար դիրքեր կը բռնեն, նզովէ հրապարակաւ անոնք որ striker ներս տեղ գրաւելով բնիկներուն զայրոյթն կը գրգռեն, որ դիմադրէ այն անխիղճերուն որք մեր անդէտ եղբայրներն կը խաբեն, կը կողոպտեն և ամեն կերպ անպատիւ ընթացքի կ'առաջնորդեն:

Հ. Յ. ԱՌԱՔԵԼԵԱՆ

ՆԱԿԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆՆ

Հայկական Միութիւնն, իւր հինգերորդ տարեդարձի հանդէսն կատարելէ յետոյ, պարապուրդ ունեցաւ ամառուան եղանակն, ըստ սովորութեան, և իւր վեցերորդ տարեշրջանի նիստերն սկսաւ Սեպտ. 26 ին, Բուփր Ետեւերնի Մեծ Ժողովարանին մէջ: Նոյն նստի մէջ նոտ պաշտօնէից ընտրելիներ նշանակուեցան և Հոկտ. 10 ի նստին մէջ քուէարկուեամբ ընտրուեցան հետեւեալ պաշտօնեայք. — Տ. Յ. Ս. Թաւադեան՝ ատենապետ, Տ. Յ. Հիւրմիւզ՝ փոխ ատենապետ. Տ. Յ. Յա կորեան՝ գանձապետ, Տ. Ե. Խիւտալէրտի՝ ատենադպիր, Տր. Ա. Իշխանեան՝ փոխ ատենադպիր, Տ. Տ. Տատրեան՝ գրապետ, և Տր. Մ. Ս. Գարրիէլեան՝ Գործադիր Ժողովոյ կազմիչ կամ պետ: Նոյն նստին բանախօսն էր Տ. Թաւադեան, որ անցեալ ամառ Կ. Պոլիս այցելած լինելով՝ պատմեց իւր տպաւորութիւններ պարզ և ախորժեղի ոճով: Ծնորհիւ այդ բանախօսութեան կարող պիտի լինիմք և մեք, երբ Տաճկաստան վերադառնալու բաղդն (°) ունենամք, գիտնալ մեր ուղեւորութեան ատեն Փարիզն ց Կ. Պոլիս, թէ ուր կ'աւարտի օտար հողն և ուր կը սկսի օսմանեանն — օսմանեան երկրի աներկբայելի նշան է հողոյն անմշակ և խոպան վիճակն, և եթէ պահակ շինուորներ տեսնեմք, սոցա ալ աղքատիկ հողուտն, գրեթէ պատառատուն: Ի՞նչու իսկ հանելով մեր ամեն քայլափոխ պիտի զգացունէ մեզ թէ թրքաշէն փոռաց վերայ եմք, և վա՛յ եթէ ու է ցաւ ունենամք յո-

ստ, ցի քայլել տանջանք պիտի լինի, և ուր կոխելու խնդիրն առաւել պիտի զբաղեցունէ մեր ուշ քան մեր խօսակցին իմաստալից բանքն կամ նորօրինակ տեսարանք: Արեւելքի բազում տեսարանաց մէջ պիտի գտնեմք մին գոնէ բոլորովին անփոփոխ, այն է շներու կենցաղավարութիւնն. այդ կենդանիներ, դարերէ ի վեր, սերնդէ սերունդ երես առած Օսմանցւոցմէ, սովոր են ճամբաներուն վերայ ընկողմանիլ ինչպէս իրենց հաճելի թուի, և անցորդին անկ է իւր շաւիղ ոլորտապտոյտ գործել ընական խմբակներու կամ ջուրտակաց յարգելի հանգիստըն չվրդովելու համար: Եւ եթէ Սուլթան Համիտ Բ. ի երեսն տեսնել կարենամք պիտի նկարուած գտնեմք անդ անհուն հոգ և մտատանջութիւն, շարաշար աշխատող և քիչ քնացող վեհապետի մի տիպար դէմքն:

Հայկ. Միութեան Հոկ. 24 ի նստին մէջ Տր. Իշխանեան խօսեցաւ Ամերիկացոց քաղաքավարական կերպերուն վերայ: Բանախօսն անդստինի տղայ դիպր ընակեալ լինելով այս երկրի մէջ, լաւ կը ճանաչէր իւր նիւթ և իւր խրատներն, մանաւանդ նորեկ Հայերուն համար, յոյժ շահեկան և ուշագրաւ եղան: Նոյն նստի մէջ Տիար Ա. Եուսուֆեան ընթերցաւ Կիկերոնի Ատենախօսութիւնն ընդդէմ Կատիլինայ «Արուեստ Ատենախօսութեան» մէջէն:

Նոյեմբեր 7 ի նստին բանախօսն պիտի լինի Տր. Ա. Սյվազեան՝ առողջաբանական նիւթի մի վերայ:

ՇԱՔԱՐ ԵՒ ՈՉ ՇԱՔԱՐ

Յայտնի է թէ յԱմերիկա եկող մեր հայրենակիցք՝ քիչ բացառութեամբ, անգղիերէն բնաւ չգիտեն, և սովորելու ալ անկարող են՝ անուսուսմի լինելով:

Անոնցմէ ոչ սակաւք հայերէն կարդալ անգամ չը գիտեն: 25-30 տարեկան մարդիկ մանկանց ընդունակութիւնն և դիւրութիւնն ալ չունին օտար լեզու սովորելու: Հետեւութիւնն այն է որ կարի խեցբիկ և յաճախ ծիծաղաշարժ անգղիերէն մի կը խօսին, և իրենց խօսքերուն մէջ հազիւ երբեք ամբողջ նախադասութիւն կայ: Յաճախ կը ստիպուին նաեւ միջկատակներու նման շարժումներով և նմանութեանց միջոցաւ բացատրել իրենց միտք:

Օր մի Ուսթըրի Հայերէն մէկն կը հարցնէ ընկերին «անգղիերէն չապին ի՞նչ կ'ըսեն», և անգղիերէն բռն, էլ ը մ, սովորելով կը գիմէ դէպ ի վաճառանոց: Դժբաղդաբար ճիշդ երբ հոն կը հասնի, անկարելի կը լինի բռն յիշել, ուստի և շուրջն նայելով կը փնտռէ ուղուած առարկայն, կը տեսնէ շաքար, կ'առնու կտոր մի և զարմացեալ խանութպանին առջև ճաշակելով չաքարն կ'ըսէ, «չուկըր, նօ շուկըր», այսինքն, շաքար, ոչ շաքար, — այն բանն զոր կ'ուզէ գնել, շաքարի նման է բայց շաքար չէ: Խանութպանն չկարենալով լուծել այս հանելուկ, կը կոչէ դրացին, որոյ առջև Հայն կը կրկնէ գործողութիւնն, շաքարէն կը ճաշակէ, երեսն կը թըթուեցնէ, զլուին կը ցնցէ, փոթոթ բան մի ճաշակած մարդու պէս և կ'ըսէ «չուկըր, նօ շուկըր» իրեն յայժամ կը ցուցնեն նշայ, որմէ գոհ չլինիր մեր հայրենակից: Դրացի տիկին մի կը կոչեն յայնժամ օգնութեան, որ տեսնելով գործողութիւնն կը ցուցնէ պաղլիզ, զոր ճաշակելով Հայն գոհ և զուարթ կ'ըսէ, «մի ֆայվ սէնթ» — «ինձ հինգ սէնթ» — այսինքն ասկէ հինգ սէնթի կ'ուզեմ: Այսպէս յետ երկար ծիծաղներու և զուարճութեան, հինգ սէնթի առուտուն կը կատարուի:

Անգամ մի դարձեալ Ուսթըրի մէջ Հայ մի կը գիմէ թելի գործարանին տեսչին, և համարձակ կերպիւ բայց խեցբեկ անգղիերէնով կ'ըսէ, «Միսթըր Հօլ, իմ ֆատըր, մի մտըր, մի ուայֆ, մի թրի չիւրըն, մի սիսթըր, հէր (տճկ. ամեն) ուըըը սյ ա'օնդ քէյր» որ բառական թարգմանութեամբ կը նշանակէ «Պարոն Հօլ, ես Հայր, ես մայր, ես կին, ես երեք զաւակ, ես քոյր, ամեն գործ, հոգ չեմ ընէր» այսինքն մեծ ընտանեաց

աէր եմ, և ամեն դործ ընելու պատրաստ եմ: Պ. Հօլ կը կը պատասխանէ զուարճացած «պայ էնա պայ» կ'երթայ դործ ինքորդն կը հարցնէ ընկերներուն ինչ ըսել է «պայ էնա պայ» «չուտով, քիչ ատենէն» ըսել է: Արդարեւ քանի մ'օր յետոյ դործել կը սկսի:

Թելի դործարանին մէջ վարպետներուն մին օր մի կը կոչէ անգղիերէն փոքրի շատէ խօսող հայ գործաւոր մի և անոր միջոցաւ կ'ուզէ պատուէր տալ Թել քաշող մի քանի հայերու: Թարգմանն ինքն չհասկնալով վարպետին խօսքերն, կը դառնայ իւր հայրենակցաց կ'ըսէ հայերէն «տղաք, մտի՛ ըրէք, հասկցաք ինչ ըսաւ, անանկ չէ՞»: Հիմա ես օլ րա յթը պիտի նետեմ» եւ վայրկեան մի սպասելէ յետոյ կ'ըսէ «օլ րայթ, սըր» — «չատ աղէկ, պարոն»: որպէս թէ ինքն հասկցած և միւսներուն ալ հասկցուցած լինէր պարոնին պատուէրն:

ԱՆԳՂԻԵՐԷՆԻ ՁՐԻ ԴԱՍԱԽՈՍՈՒԹԻՒՆ

Կը փութամբ ծանուցանել նիւ Եորքի Հայոց թէ անգղիերէն դասախօսութեան ձմեռնային շրջանն սկսած է Հանրային վարժարանին մէջ ի 23 ըր փողոց, Բ. և Գ. էվինիւներուն միջեւ, թիւ 11 ըր սենեկում և պիտի շարունակուի վեց ամիս, ամէն երեկոյ՝ բաց ի շաբաթ և կիրակի օրերէն, ժամ 7.30 էն 9.30: Ուսմունքն են հետեւեալք — կարդալ, գրել, ուղղագրութիւն, թարգմանութիւն և խօսակցութիւն: Բոլոր գրքերն և գրելու նիւթերն, թուղթ, գրիչ, մեկան, վարժարանին կողմանէ ձրի կը արուին: Ուրեմն այն Հայեր որք կը բաղձան անգղիերէն ուսանիլ կամ անոր մէջ աւելի առաջ երթալ, պէտք է փութան օգուտ քաղել այս գեղեցիկ պատեհութենէն: Թող երթան մեծ թուով, և ժամու ճշդութիւն պահեն:

ՄԵՐՍՈՂԱԿԱՆ ԳՈՐԾԱՐԱՆԵՐ

(Շար. նախորդ թիւէն,)

Այսպէս փոխակերպեալ կերակուրն որ խախաց կը կոչուի, ստամոքսէն կ'անցնի առ սակաւ սակաւ փոքր աղեաց առաջին մասին մէջ որ առաջն աղիք կը կոչուի և իւր մէկ հինգերորդ մեղր երկայնութիւն ունի: Առաջնաղիքն աւելի լայն է քան բարակ աղիքն որ անոր կը յաջորդէ, այս պատճառաւ և մանաւանդ վասն զի իւր ծոցին մէջ մարսողական կարեւոր գործողութիւններ կը կատարուին, առաջնաղիքն ևս երբեմն երկրորդ ստամոքս ձայնուած է: Թէ և առաջնաղիքի պատերէն տեսակ մի հիւթ կը թորի որ մարսիչ է նշայատեսակ սննդոց, աւելի կարեւոր մարսիչ հիւթ մ'ալ ՄՍԱՆ (բանգրէաս) կոչուած գեղձէն յատուկ խողովակով մի կը հոսի առաջնաղեաց մէջ և կերակրոց ամեն տեսակին վերայ ազդու ապէս կը գործէ, այսինքն նշայտ, իւղոտ, սպիտինուտ սննդոց վերայ միանգամայն: Աղեաց այս մասին մէջ է նաև որ մաղձն լեարդէն կը թորի խողովակի մի միջոցաւ և կը խառնուի կերակրոց:

Երբ կերակրոց զանգուածն առաջնաղիքէն կ'անցնի բարակ աղեաց յաջորդ մասին, արդէն մարսողական գործողութիւններն կատարեալ են, և ծծումն սկսած է: Նոյն իսկ ստամոքսին մէջ աղեր և ջուր ըստ մասին ծծուելով արեան հետ խառնուած էին. առաջնաղեաց մէջ աւելի մեծ գործունէութիւն մի կայ ծծման, որ կը շարունակուի աղեաց յաջորդ մասանց մէջ: Որպէս զի հալած սնունդն արագապէս վաղեւով իւր ուղեւորութիւնն չաւարտէ չափազանց չուտ, հապա ժամանակ լինի երակաց ծծել կերակրոց սնուցիչ մասեր որք այնքան խնամով փոխակերպուեցան, բնութիւնն բաւական երկայն ըրած է աղիքի խողովակն, որ մարդուն վերայ խօսելով, նորա հասակին եօթնապատիկ երկայնութիւնն ունի: Ուղտին աղիքն իւր մարմնոյն երկայնութեան տասն և հինգ անգամն է, և ոչխարին՝ քսան անգամն: Աղիքն մեծ օձի մի նման գալարեալ պառկած է մարդուն փորին մէջ և օձինման ալ կը շարժի: Վերէն սկսեալ դէպ ի վայր սողնական շարժում մ'է որ կը կատարուի, ու

պէս թէ օղակ մի կամ օղակներ յառաջանային, ինչպէս որդերու շարժումն դիտող ամեն անձ կրնայ դիւրաւ երեւակայել: Այս սողնավարի շարժումն ստամոքսն ևս կը կատարէ: Այս շարժման նպատակն է կերակուրն յառաջ մղել մեղմով և խառնել այնպէս որ անոր բոլոր սննդաւոր տարրերն ի հուպ գան աղեաց ծծող երակաց և ոչ ինչ կորսուի:

ԳՍՅԼ ԱՂԻԲ կոչուած հասա մասին հասնելէ շատ առաջ արդէն սննդարար մասունք բոլորովին ծծուած և արեան խառնուած կը լինին, այնպէս որ դայլ աղիքն կը ծառայէ անմարս մասերն մթերելու մինչև որ յարմար պահուեն արտաքսուին:

Յայտամ իսկ երբ աղիքներուն մէջ շատ կերակուր չգտնուի՝ առաւել կամ նուազ օդ կը գտնուի, այնպէս որ աղիք բաւական տեղ կը բռնեն փորին մէջ և կարող կը լինին իւր փափուկ և առաձգական բարձ իրենց վերայ կրել լեարդն՝ ստամոքսն՝ փայծեաղն, և մինչև անգամ վաղելու և ցատքելու պահուն դայնս կը պահպանեն ցնցմանց վտանգներէն:

Մնեղական խողովակն իւր բոլոր յարակից և օժանդակ գործարաններով մէկտեղ նման է քաղաքի մի այն մասին ուր գործարաններ ու վաճառատներ հաստատուած են, և ուր այլ և այլ նիւթիւր կը բերուին կրենթարկին, կը ժողովին, փոփոխութեանց, կը համբարուին և ի վաճառ կը դրուին: Իսկ մարմնոյն ուրիշ մասեր, այսինքն ձեռք, ոտք, աչք, ականջ, ուղեղ և որ իկարգին, նման են քաղաքի այն թաղերուն ուր ընամանիքներ հաստատուած են և ուր կը գործածուին և կը սպառին պատրաստ նիւթերն: Գալով աշխատաւոր և արտադրիչ մասանց վարչական յարաբերութեան այն միւս մասանց հետ որք ընդունող և սպառող են, կրնամք ըսել թէ սպառիչ մասն թէ և բարձրագոյն բնութիւն ունի և իշխան է, սակայն աշատաւոր կամ գործաւոր մասին ներքին կառավարութեան միջամտութիւն չընեն և չկրնար ալ ընել: Մարդկային մարմնոյ գործաւոր մասն կատարեալ ինքնօրինութիւն կը վայելէ և իշխող մասին հրամանաց չըսպաներ: Օրինակի համար պատառ մի հաց ծամել և կուլ տալ քո կամքէ կախումն ունի, բայց կուլ տալէ յետոյ՝ ո՛ր և ինչ իշխանութիւն չունիս դայն ստուգնիդ մէջ յառաջանելէ արգելելու, կամ ստամոքսին մէջ անոր մարսուելն և աղեաց մէջ անոր ծծուելն խափանելու: Եւ ո՛չ ապաքէն քեզ համար բարեբաղդութիւն մ'է այս: Դու կերակուրդ կ'ուտես և գործիդ կը պարապիս առանց հոգ ունենալու և գիտակից լինելու թէ ներսի դիդ ինչ կնճռուտ գործողութիւններ, ինչ քիմիական ամուսնութիւններ, ինչ թորումներ, ինչ զտումներ և ծծումներ կը կատարուին ցայդ և ցերեկ անդադար: Այս աւելի կը վայելէ քո իշխանական վեհանձնութեան քան եթէ հարկ լինէր քեզ ամէն բանի խառնուիլ, ամէն ստորին գործողութիւն տնօրինել և որպէս թէ խոհանոցին և մառանին մէջ ժամանակդ վատնել: Դու բարձրագոյն պաշտօններով զբաղելու սահմանեալ ես, իսկ անթիւ սպասաւորներ մեծ հաւատարմութեամբ կը կատարեն քեզ համար ծառայական այդ գործեր:

ԵՅԼ ԵՒ ԵՅԼԻՔ

ՀՆՏԱԽՏՆ (գոլէոս)

Հալէպէն 7,000 Հրէայ փախած են հնտախտի պատճառաւ: Ախտն տարածուած է նաեւ Այնթապի և Ուրֆայի մէջ: Իսկէնտէրունի և ուրիշ քանի մի ծովեզերեայ աւանաց մէջ եւս դէպքեր պատահած են: Մէքքէի ուխտաւորներն այս տարի եւս բերաւոր եղած են. միայն եէմէնցիներն նուազ բաղմաթիւ գտնուած են ապստամբութեան պատճառաւ: Մեծ Շէրիֆն երեւցած չէ այս տարի ի Մէքքէ, և այս բացակայութիւն գէշ տպաւորութիւն գործած է: Առողջապահական միջոցներու շատ հոգ տարուած չէ. այն աւազանին մէջ ուստից ուխտաւորաց

ընդունաւ զայն, որն հազար հոգի կը լողնար: 180 հազար ոչխար զենեալ են. և երրորդ օրն փութեան բուրումն ստակալի էր: Ուստաւորներն ի դարձին դէզ ի դէզ կը թափէին անապատին մէջ հնտախտահար:

Ձարն անսովոր գործունէութիւն մի կը ցուցունէ այժմ միջազգային դիւանագիտութեան մէջ: Մէկ կողմէն ձեռքն երկնցուցած է դէպ Բամիր, ի կեդրոնական Ասիա, սպառնալով Բրիտանական Հնդկաստանի դռներն ծեծելու. միւս կողմանէ Հապէշիստանի մէջ ոչ պաշտօնական գործունէութեամբ՝ Իսախոյ շարժմանց վերայ ազդեցութեան միջոց կը պատրաստէ: Հեռաւոր երկրաց մէջ՝ որա այս շարժումներն նպատակ ունին Անգլիոյ և Իտալիոյ շարժումներն եղանակաւորել միջերկրականի մէջ և Կ. Պոլսոյ շուրջն: Ձարն ունի աւանդական փառասիրութիւնն էստեղծել Կ. Պոլսի և հանդիսանալ առաջնորդող Տէրութիւնն Եւրոպիոյ. Աղեքսանդր Գ. ի ձեռնումն ալ դէպ այդ գերագոյն դիտակետ է:

Կը կարծուէր անցեալներ թէ Ձարն զհետ է եօթն-պետեան նիգալակցութիւն մի յօրինելու որոյ անգամքն պիտի լինէին Ռուսիա, Ֆրանսիա, Յունաստան, Սերպիա, Մանթէնէկոյ, Տանիւարքա, և Շուէտ. և կ'առէին թէ, եթէ յայդմ յաջողէր, յայնժամ պիտի առաջարկէր Վեհաժողով մ'անել որ առկա միջազգային խնդիրներն լուծելով՝ ապահովէր խաղաղութիւնն և ընդհանուր զինաթափութիւնն հնարաւոր գործէր:

Ձարն կարէ շատ մեծահոգի և բարի վեհապետ լինիլ, բայց անկարելի է նախատեսել թէ խաղաղութիւնն կամ պատերազմ պիտի ուզէր նա երբ եւրոպայի զինուորական զօրութեան գերակշռութիւնն ապահովապէս իւր թեր ունենար:

... Եւ կրնայինք յայնժամ տեսնել զԿէտ և զԱրջ ահաւոր մրցման բռնաւած, մին ուղեւով կ'լանել զԿ. Պոլսի, միւսն զնեւով իւր ստակալի թաթ անոր վերայ:

Անցեալ Օգոստոս ամսոյ մէջ օտար երկիրներէ ի Միացեալ Նահանգու գաղթողներուն թիւն եղած է 416 հազար 570 հոգի, մինչդեռ 1890 ի Օգոստոսին մէջ եղած էր 336 հազար: Գերմանիայէն եկած են 83 հազար, Ֆրանսայէն՝ 4 հազար, Իռլանտայէն 42 հազար, Իտալիայէն 55 հազար, Պոնտիայէն՝ 8, 400, Հունգարիայէն՝ 18 հազար, Ռուսիայէն՝ 44 հազար, Նորվեգիայէն ու Շուէտէն՝ 38 հազար: Կը հաշուեն թէ այժմ այս երկրին մէջ անգործ մնացած մէկ միլիոն մարդիկ կան իբրեւ հետեանք չափազանց մեծ թուով եկող օտարականաց:

— Մեր Մանչէսթըրի թղթակիցն կը գրէ. — Տիար Սիմոնիկ Պէզիրճեան և Տիար Տիգրան Նահապետեան միայն Հայ երկու արուեստագէտքն են Բրիտանական Կղզեաց մէջ: Տիար Պէզիրճեան է գլխաւոր զարդարիչ, և իբրեւ այնպիսի՝ իւր գործ կը գնահատուի նոյն իսկ անգլիական արքունեաց մէջ: Նորա որդին իբրեւ երաժիշտ քննադատ կ'աշխատակցի անգլիական թերթի մի, և դուստրն, Օր. Պէզիրճեան, հմուտ երաժիշտ և երգիչ, նշանուած է Տր. Մ. Պէնթլէյի, որ պատուոյ անդամ է Երաժշտութեան Արքայական Ակադեմիային, և համբաւաւոր ուսուցչապետ:

Իսկ Տիար Տ. Նահապետեան (նախկին աշակերտ ողբացեալ Էքսէրճեանի) գլխաւոր արուեստագէտն է Մանչէսթըրի աշխարհահռչակ տպագոյի ընկերութեան Կրաֆթըն և ընկ.: Այս օրինակներն ալ սերիչ Հայ ականաւոր արուեստագէտներու օրինակին նման չե՞ն ցուցներ թէ Հայերն անհատապէս քաջ կը յաջողին ե՛ւ ի հայրենիս ե՛ւ յօտարութեան, և թէ ո՛րքան հզօրագոյն և յաջողագոյն պիտի լինէին եթէ գիտնային հաւաքաբար ևս գործել կատարեալ ներդաշնակութեամբ:

— Հոկ. 25 ին Տիար և Տիկին Գեւորգ Սինանեան ի Պրուքլին տօնեցին իրենց ամուսնութեան հինգերորդ տարեդարձն երեկոյթ մի տալով իրենց բազմաթիւ բա-

րեկամաց: Առաւել քան 50 հիւրեր ներկայ էին, ի միջի որոց կը գտնուէին Ամերիկացիներ և Նուագածութիւն, պար, խաղ, արեւելեան և ամերիկեան անուշեղէնք, անգլիերէն և հայերէն զուարճալի հատուածոց առողանութիւնք իրարու յաջորդելով՝ գերեկոյթն գործեցին վերջին աստիճան զուարթ և հաճոյական:

Տ. ԼԵԻՈՆ ՄԱՐԱՇԼԵՍԻ մահուան պատճառ եղող հիւանդութեան նկատմամբ հետեւեալն կը գրէ մեզ հանգուցելոյն Ամերիկացի մէկ բարեկամն Տեթրոյթէն, Հոկ. 20 ին. — « Նորա հիւանդութիւնն էր նախապէս Կրիփն, որում խառնուեցաւ յետոյ թոքային տկարութիւն, արդիւնք անբաւական կերպովութեան և անխնամ վիճակի: Գանուեցան վերջապէս բարեկամք և ամեն հնար ի գործ դրին յամոքել նորա նեղութիւններն: ... Էլմուտտի գերեզմանատան մէջ թաղուեցաւ նա, ի քաղաքիս, ի 27 սեպտեմբերի: Ձերդ ճշմարտիւ, ՍԹԱՆԼԻ Պ. ՍՄԻԹ

ՆՈՐ ՀՐԵՏԵՐԵԿՈՒԹԻՒՆ

ԱՐՈՒԵՍՏ

ԱՏԵՆ ԱԽՕՍՈՒԹԵԱՆ

21 ԴԱՍ 16 ՊԱՏԿԵՐՈՒ

ԵՒ

ՅԱԻԵԼՈՒԱԾՈՎ

ԱԶԳԱՅԻՆ ՈՒ ՕՏԱՐ ՀԱՏԸՆՏԻՐ ԸՆԹԵՐՑՈՒԱԾՈՑ
ԵՐԿԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ

Մ. Ս. ԳԱՔԱՐԷԼԵՍԵՐ

Գին մէկ թալէն կամ հինգ ֆրանգ. ճանապարհի ճախքն հրատարակչին վերայ է. բայց յանձնարարութիւնք չեն կատարուիր եթէ գինն կանխիկ չվճարուի:

Տաճկաստան զրկուելու օրինակներէն յատկապէս վերցուած է Ազգային Ընթերցուածոց յաւելուածն, և եթէ Տաճկաստանի վարժարանաց հոգաբարձութիւններէն խնդրուի, գնէն 100 ին 50 գեղչ կը լինի:

ԱԶԴ

Կը խնդրեմք « Հայք » ի այն բաժանորդներէն որք դեռ վճարած չեն, փութալ յղել իրենց բաժնեգին, յիշելով թէ տարին լնալու վերայ է:

— « Հայրենիք » լրագիրն, երեք շաբաթ խափանեալ մնալէ յետոյ, սկսած է նորէն հրատարակուիլ:

— Խրիմեան Հայրիկ հիւանդ է երուսաղէմի մէջ, որոյ կլիման չնպաստեր ծերունի հայրապետին: Դժշընչութենէ և թոքային տկարութենէ կը նեղուի: Պէտք է որ թուրք կառավարութիւնն թոյլ տայ նմա երթալ ի Նիս անցունել ձմեռն:

Ամերիկացի անուանի ցուցամարդոյն, Պարնըմի գրքէն, որոյ ախտոյն է ՍՏԱԿ ՎԱՍՏԿԵԼՈՒ ԱՐԻԵՈՍՏԵՆ, հետեւեալ ամփոփ վերլուծութիւնն կուտայ « Հայրենիք » Պարնըմ կը խրատէ զմեզ:—

Հախալիլ մեր կոչման մէջ, ընտրել պատշաճ բնակարան, պարտք ընելէ խուսափիլ, յարատեւել, ըրածնիս մեր բոլոր կարողութեամբն ընել, մեր անձնական ջանից վրայ միայն վստահիլ, գործածել լաւագոյն գործիներն, մեր գործէն անդին չանցնիլ, միշտ օգտակար բան մը ուսնիլ, յոյսը գեր ի վերոյ դառնել առանց լինելու բանդագուշոյ, չցրուել մեր կարողութիւններ, կարգ ու կանոն ունենալ լրագիր կարգալ, զգուշանալ « իր գովծէն օտար գործառնութիւններէ », առանց ապահովութեան ուրիշ շանուան չդարձնել փոխանակագիր, մեր գործն ազդարարել, յաճախորդաց հետ քաղցր ու քաղաքավար լինել, լինել ողորմած, չլինել զրախօս, պահպանել վերջապէս անձին լրջմտութիւնն:

